

Til lovforslag nr. L 91

Folketinget 2009-10

Skriftlig fremsættelse (16. december 2009)

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om kreditaftaler og lov om markedsføring (Ændringer som følge af forbrugerkreditdirektivet)

(Lovforslag nr. L 91).

Formålet med lovforslaget er navnlig at gennemføre det nye forbrugerkreditdirektiv (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF). Direktivet har til formål at harmonisere visse aspekter af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om forbrugerkredit. Det er et såkaldt totalharmoniseringsdirektiv, hvilket medfører, at der som udgangspunkt ikke kan fastsættes regler, der afviger fra direktivets ordning. Direktivet giver imidlertid medlemsstaterne mulighed for på visse punkter at foretage forskellige valg.

Direktivet foreslås gennemført i dansk ret ved ændring af kreditaftaleloven, som regulerer aftaler mellem forbrugere og erhvervsdrivende kreditgivere. Kreditaftaler vedrører typisk lån af penge, men loven omfatter bl.a. også afbetalingskøb. Formålet med kreditaftaleloven er navnlig at beskytte låntageren, når denne indgår kreditaftaler med en professionel kreditgiver. Loven skal endvidere sikre, at der er den rette balance mellem låntagere og kreditgivere, så der skabes et velfungerende kreditmarked.

Lovforslaget er i al væsentlighed udformet i overensstemmelse med anbefalingerne og lovudkastet, som Justitsministeriets arbejdsgruppe om gennemførelse af forbrugerkreditdirektivet i dansk ret har fremlagt i betænkning nr. 1509/2009 om gennemførelse af forbrugerkreditdirektivet.

Lovforslaget vil indebære en styrkelse af forbrugernes retsstilling ved indgåelse af kreditaftaler med professionelle kreditgivere. Dette sker bl.a. ved at indføre en 14-dages fortrydelsesret, således at forbrugerne i løbet af de første 14 dage kan komme ud af aftalen uden nogen begrundelse og uden andre omkostninger end påløbne renter og afgifter mv., der måtte være betalt til offentlige myndigheder, og som ikke kan refunderes.

Endvidere forbedres forbrugernes muligheder for at sammenligne forskellige kredittilbud ved de foreslåede nye regler om, at væsentlige oplysninger om kreditaftalen fremover vil skulle gives på en ensartet måde ved anvendelsen af et fælles europæisk oplysningsskema.

Hertil kommer en beskyttelse af forbrugerne ved de foreslåede regler om kreditgivers pligt til at foretage en vurdering af kundens kreditværdighed og til i et vist omfang at forklare kunden om konsekvenserne af kreditaftalen.

Lovforslaget indeholder også regler om adgang til opsigelse af tidsbegrænsede kreditaftaler. Reglerne indebærer bl.a., at forbrugerne fremover vil have ret til at opsiges tidsbegrænsede kreditaftaler med højst en måneds varsel.

Der foreslås også nye detaljerede regler om kreditgivers kompensationskrav ved forbrugers eventuelle førtidige tilbagebetaling af kreditten. Kreditgiver vil efter forslaget som udgangspunkt kunne kræve en kompensation på 1 pct. (hvis der er mere end 1 år tilbage af aftalens løbetid) eller 0,5 pct. (hvis der er mindre end 1 år tilbage) af det beløb, der tilbagebetales før tid. Lovforslaget giver imidlertid mulighed for, at der kan blive tale om en højere eller lavere kompensation, hvis det kan bevises, at den førtidige tilbagebetaling af kreditten konkret medfører et større hhv. mindre tab for kreditgiver, end standardkompensationen er udtryk for.

Sigtet hermed er at skabe en balance i forholdet mellem kreditgiveren og forbrugeren – og mellem forbrugerne indbyrdes. Kreditgiverens omkostninger ved førtidig tilbagebetaling bæres således alene af de forbrugere, der gør brug af muligheden, og kreditgiveren opnår ikke en fortjeneste.

Også for så vidt angår kredit mod pant i fast ejendom indebærer lovforslaget en øget forbrugerbeskyttelse, selv om en regulering af disse lån ikke er omfattet af direktivet. Også i den hidtil gældende kreditaftalelov har lån mod pant i fast ejendom imidlertid som udgangspunkt været omfattet af de samme regler, som gælder for andre typer kreditaftaler.

Pantsætning og køb af fast ejendom er blandt den almindelige forbrugers største økonomiske dispositioner, og forbrugers behov for information i forbindelse med denne væsentlige disposition er stort. Også hensynet til konkurrencen på markedet og hensynet til, at forbrugeren har de samme regler at forholde sig til for så vidt angår forskellige former for kreditaftaler, taler for, at kreditaftaler med sikkerhed i fast ejendom omfattes af de samme regler, som gælder for andre låntyper. Endvidere ydes lån med sikkerhed i fast ejendom i praksis ikke kun til erhvervelse af fast ejendom, men også som lån til forbrug, hvorved lånene udbydes i direkte konkurrence med andre finansieringsformer.

På enkelte områder, hvor anvendelsen af de direktivbestemte bestemmelser i relation til kreditaftaler med sikkerhed

i fast ejendom vil være særlig problematisk, foreslås det, at der fastsættes undtagelser. Således foreslås bl.a. en undtagelse, hvorefter reglerne om fortrydelsesret ikke skal gælde for obligationsbaserede lån, der er sikret ved pant i fast ejendom. Der foreslås også for refinansiering af disse lån en undtagelse fra pligten til at underrette forbrugeren forudgående om renteændringer. Endvidere foreslås den gældende undtagelse fra reglerne om førtidig tilbagebetaling videreført, ligesom den nuværende ordning for, hvornår kreditgiver skal opfylde oplysningspligten, når lånet er sikret ved pant i fast ejendom, foreslås videreført.

Også andre former for lån, der ikke er omfattet af forbrugerkreditdirektivet, herunder f.eks. kreditaftaler med særligt

store eller særligt små kreditbeløb, foreslås omfattet af de almindelige regler. Det betyder bl.a., at også de såkaldte sms-lån fremover som udgangspunkt vil være omfattet af forbrugerbeskyttelsesreglerne i kreditaftaleloven. Dette sker for at sikre, at der generelt er en høj grad af beskyttelse af forbrugere, der indgår kreditaftaler med professionelle kreditgivere.

Lovforslaget indeholder endvidere en lang række mere teknisk prægede ændringer af lovens definitioner mv.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til Det Høje Tings velvillige behandling.